

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ОЦІНКИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Шепеленко К.С.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

На сьогоднішній день в господарській та управлінській діяльності промислових підприємств України одним з головних завдань являється визначення проблемних ситуацій та пошук оптимальних шляхів виходу з них. Нераціональні, неоптимальні рішення можуть призвести до втрати стійкості підприємства, банкрутства чи інших, ще більш загрозливих наслідків. Процес розробки та реалізації управлінських рішень в багатьох джерелах [1, 2] розглядається в межах системи менеджменту як сукупності наукових підходів, принципів та методів, а також цільової, керуючої, функціональної підсистеми.

Однією з складових керуючої підсистеми являється підсистема розробки управлінського рішення щодо реалізації змін. Вона грає важливу роль в діяльності підприємства. Якщо при розробці управлінського рішення менеджери не спрогнозують точну стратегію змін підприємства, нормативи конкурентоспроможності майбутньої продукції, зміну складових внутрішнього та зовнішнього середовища, то завтра воно може опинитися на грані банкрутства. Перш, ніж перейти до обґрунтування технології управлінських рішень, дамо визначення основним поняттям даної області таким як: управлінське рішення, особа, що приймає рішення (ОПР), процес прийняття управлінських рішень. Поняття «управлінське рішення» в загальному розумінні є вибором найкращої альтернативи досягнення поставленої мети серед сукупності розроблених на основі аналізу, прогнозування та економічного обґрунтування варіантів.

Управлінська праця – це особливий вид діяльності, внаслідок якої не створюються певні суспільні блага, але яка опосередковано впливає на створення проміжного та кінцевого продукту підприємства. Зміст управлінської праці розкривається в тому, що управлінський персонал, об'єднаний у межах апарату управління, являє собою систему взаємопов'язаних служб, структурних підрозділів та окремих працівників, наділених відповідними знаннями, вміннями й повноваженнями та володіють певною матеріально-технічною й інформаційною базою для виконання покладених на них посадових обов'язків.

Управлінське рішення розробляється згідно цілям, функціям відповідного рівня ієрархії управління. У цьому контексті, визначаючи вимоги до управлінських рішень, необхідно виходити не з суб'єктивних поглядів керівника даної організації, а із принципів управління, які

відображають вимоги законів та правил їх виконання в реальних умовах.

У зв'язку з вище викладеним пропонується використати наступне визначення: управлінські рішення – рішення, які приймається керівниками різних рівнів в рамках їх повноважень та компетенції для вирішення виникаючих проблем виробничо-економічної системи та для досягнення конкретних цілей системи менеджменту.

Таким чином, процес прийняття такого управлінського рішення – це процес вирішення певної ситуації, яка склалася на підприємстві. Діяльність ОПР та їх вищого менеджменту як об'єкт системного аналізу на формі (в системі виробництва товарів та послуг) також є системою, яку характеризують процес, структура та організованість. Будь-який процес (в тому числі, і процес прийняття управлінського рішення щодо змін) системи менеджменту є вихідною категорією системного аналізу (в тому числі, й вирішення ситуації)

Слід зазначити, що дуже важливе значення має наявність часу на аналіз інформації і розроблення рішень. І тут якості керівника виступають у вигляді головних чинників, необхідних для ухвалення найбільш ефективних рішень. У цій частині здатності керівника знаходять найбільше втілення у результатах діяльності трудового колективу і є одними з найважливіших шляхів розвитку кадрового потенціалу. По цьому при оцінці перспектив розвитку потенціалу управління необхідно виходити з відповідності якостей керівника перспективам розвитку того об'єкту, який знаходиться у його підпорядкуванні.

Таким чином, проведене дослідження дозволило узагальнити розглянуті вище проблемні аспекти процесу прийняття управлінського рішення на промислових підприємствах України. Це вимагає переусвідомлення системи підтримки прийняття рішень, а також самого механізму прийняття рішень у процесі функціонування господарюючого суб'єкта. Процес прийняття рішень повинен, з одного боку, володіти характеристиками адаптивності, пристосованості до змін зовнішнього середовища, а з іншого — забезпечувати стійке функціонування і розвиток підприємства.

1. Мартыненко Н.М. Основы менеджмента / Н.М. Мартыненко. – К.: Каравела, 2011. – 496 с.

2. Назарова Г. В. Організаційні структури управління корпораціями : наукове видання / Г. В. Назарова. – Харків : Вид. ХДЕУ, 2004. – 408 с.